Zaterdag, 14 Februari 1942 — DAGBLAD — 59ste Jaargang, No. 3528

AMIGOE DI CURACAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Aanval parachutisten op Palembang.

Hoewel aanval zwaar was, is de toestand niet ongunstig.

Situatie Singapore is Stabiel.

Verklaring van Roosevelt, dat geen overdracht van territoriaal bezit op het Westelijk Halfrond zal worden gedoogd.

Vanavond Spreekt Roosevelt, Morgen Churchill.

PROCLAMATIE VAN ROOSEVELT.

Het State Department maakte een proclamatie bekend van President Roosevelt betreffende de overeenkomst van Amerikaanse Republieken, waarin voorzien wordt in een tijdelijke administratie voor de Europese koloniën en bezittingen op het Westelijk halfrond ingeval van pogingen om de souvereiniteit of het toezicht over deze gebieden te veranderen.

De overeenkomst werd gesloten op de conferentie te Havana van 1940, doch vereiste de ratificatie van tenminste 14 landen. 14 Landen hebben thans hun ratificatie ingediend bij de Pan-Amerikaanse Unie. (Washington, (AP) 13.2).

AP-MAN BESCHRIJFT AANVAL OP MARSHALL- EN GILBERTEILANDEN.

Een ooggetuige-verslag van het bombardement van 1 Februari op de Japanse basis in de Marshall- en Gilberteilanden werd geschreven door Jack Rice, persfotograaf van de Associated Press, die zich aan boord bevond van een kruiser, die deelnam aan de aanval. Het verslag werd eerst heden vrijgegeven. Rice verhaalde als volgt:

„Ik zag de grote kanonnen van ons schip het sterk bezette Japanse eiland Taroa raken van het ene tot het andere eind. Zij vochten herhaalde Japanse aanvallen uit de lucht af en hamerden de brakende kustbatterijen tot zwijgen. Op dit ogenblik stomen wij weg met niet meer schade dan kon worden aangericht door een dorpssmid. Het was een verbazende vertoning van vaardigheid en koele moed. Ik heb een diep respect voor deze groep veteranen en voor de vastberaden jongelingen, die onder een regen van staal en granaten stonden alsof zij op school aan een sneeuwballengevecht deelnamen. Onze operatie was slechts een uit de vele van heden in dit algemene gebied en uit de verbrokkelde berichten, die ons thans beschikbaar zijn, zijn wij er zeker van dat de Japanners verschrikkelijke klappen moeten hebbén gehad. Het schijnt, dat juist onze strijdmacht was betrokken in de voornaamste defensies op deze atollen en dat onze vuurdoop waarschijnlijk een der hevigste van de dag was. In vele gevallen ondervonden onze strijdkrachten klaarblijkelijk weinig weerstand. Doch onze schepen gaven ook veel meer dan zij namen, voor zover het de schepen en de kustbatterijen betreft. Zelfs konden twee groepen van vijandelijke bommenwerpers en gevechtsvliegtuigen deze strijdmacht er niet van weerhouden de missie van de vernielende aanval uit te voeren. Door veldkijkers zagen Keith Wheeler van de „Chicago Times" en ik de kustkanonnen hoog in de lucht gesmeten worden door voltreffers van onze batterijen, een hoge radiomast sloeg neer op de grond en palmbomen werden met wortel en al weggeblazen als grasspiertjes. Wat de schade moet zijn gewcest achter de kust konden wij, die niet in de lucht waren, ons slechts voorstellen, doch wij konden op zijn minst 5 afzonderlijke branden zien. Mannen stierven in deze hel van lawaai en anderen werden gewond. Doch naar verhouding is het verlies ongelofelijk gering.

Door een dier grillen van de oorlog, was de enige piloot, welke van deze kruiser verloren ging, juist die enige, die op het schip bleef. Een bomscherf trof hem. De piloten in de lucht keerden veilig naar de kruiser terug.

Het was een van die zwoele tropische ochtenden toen wij vóór daglicht werden geroepen om ons voor de strijd gereed te maken. De gehele nacht hadden wij geweten wat de strijdmacht van plan was te doen en hoewel wij geen slaap verloren hadden, was het een welkom, doch bang ogenblik, toen wij wisten, dat de tijd nabij was. Gestadig voortrukkende naar het tevoren vastgesteld doel liet deze kruiser de observatievliegtuigen even vóór het aanbreken van de dageraad opstijgen. Zij vlogen naar het eiland Taroa en binnen enkele minuten konden wij de met palmen omrande atol zelf zien. Het eiland was 10 mijl ver.

Onze aanwezigheid in deze wateren was blijkbaar zelfs nu nog onbekend en wij voeren dichterbij. Elkeen was op zijn gevechtspost. Even vóór 7 uur zagen wij 2 vijandelijke vliegtuigen van het eiland opstijgen. Ons luchtafweergeschut verscheurde plotseling de stilte met een gekraak, dat haast voortdurend leek te zijn. De kustbatterijen gaven vuur en wij konden zien, wat leek op punten en strepen van witte en oranje vuurbanen. Hun mikken was slecht.

Haast op dit zelfde ogenblik zwiepte een eskader van Noordamerikaanse gevechtsvliegtuigen van een eskader ver boven de horizon over het eiland. Men bombardeert en schiet al wat men kan. Zij moeten een hoop schade hebben aangericht en zelfs toen ontstonden vele branden. Terwijl de gevechtsvliegtuigen wegschoten van het toneel van vernieling, gingen de grote kanonnen van onze kruiser in actie. Hun volle salvo's lichtten mij bijna geheel van de commandobrug.

De kustbatterijen misten ons met duizenden meters. De vijand sloeg toen terug zo goed hij kon na onverhoeds te zijn gevat en hier kwamen onze eerste duikbombardementen. De vliegtuigen doken uit de hoogte van verschillende richtingen. Ik merkte op, dat de grote morgenzon er vol mee scheen te zijn. Doch voorlopig hadden noch de bommen noch de kustbatterijen succes tegen ons. Onze kruiser en torpedojagers wierpen granaten op de eilandenbasis in een nooit ophoudende stroom. Het was juist op dit ogenblik toen een van onze torpedojagers een duikboot rapporteerde aan bakboordzijde.

Ik kon niet uitvissen of er werkelijk een duikboot was, maar ik weet, dat diepzeebommen bijdroegen aan het lawaai, terwijl het schip sidderde door het effect van de eigen kanonnen. Wij konden nog meer branden zien ontstaan op het eiland onder de onophoudelijke bestoking van onze schepen. De vijandelijke bommenwerpers kwamen nog niet dichterbij dan 2000 voet, omdat ons afweergeschut het luchtdek vol zwarte pluimpjes scheen te zetten zover ik zien kon. Het was langer dan een uur nadat de aanval begonnen was en nadat wij van richting veranderd waren in de wetenschap, dat de zending volbracht was, dat de eerste en enige duikbommenwerper kwam, die werkelijk doordrong naar ons. Hij kwam tamelijk hoog aanzetten en liet de bom vallen, die ons 50 meter naar stuurboordzijde verplaatste. Vervolgens klom hij weer steil en kwam brullend weer omlaag storten met de tweede helft van zijn bommenlading. Het was een geweldige ontploffing, die verschillende mannen doodde en anderen verwondde, doch het belangrijke objectief niet trof en geen bijstere schade aanrichtte onder het dek. Intussen sloeg ons afweergeschut op zijn minst 1 der aanvallende vliegtuigen uit de lucht. Daarna waren er andere vergeefse duikbombardementen en het gevecht was voorbij. De plotselinge stilte was verdovend.

Wij keken in de richting van het eiland, doch het was reeds buiten zicht. De torpedojagers bevonden zich bij ons en hun kanonnen waren eindelijk ook stil. Onze observatievliegtuigen werden veilig opgepikt, hoewel met enkele kogelgaten.

Wij weten niet waar wij thans naar toe gaan, maar de jongens hebben een grote hap gedaan naar den vijand en het kan hun niets schelen (Pearl Harbor, (AP) 13.2).

JAPAN GEWAARSCHUWD.

Noordamerikaanse marine-autoriteiten waarschuwden, dat Japan dezelfde aanvallen kan verwachten als op de Gilbert- en Marshalleilanden werden uitgevoerd. Een officier zeide: „Deze aanval op verre afstand door een Noordamerikaanse strijdmacht toonde aan hoe de oorlog direct naar de drempel van den vijand kan worden gebracht". Men maakte bekend, dat de schepen, welke de eilanden zo plotseling bestookten, op zijn minst 3 weken op zee waren, sommige zelfs nog langer, en dat de strijdmacht meer dan 10.000 mijl aflegde. De afstand Hawaii naar Tokio is slechts 4000 mijl.

De tijd, welke op zee werd doorgebracht, werd niet slechts gewijd aan het reizen naar de eilanden, die maar 2000 mijl ver liggen. De andere operaties werden echter niet bekend gemaakt. De marine-autoriteiten zeiden, dat de actie van 1 Februari de grootste was van haar soort in de geschiedenis der Verenigde Staten. In belangrijkheid is zij gelijk aan de slag van Santiago, Cuba, van 3 Juli 1898, waarbij 6 Spaanse schepen werden vernietigd of op het strand werden vastgezet. Nieuwe offensieven op zee zijn reeds beloofd door Admiraal Chester W. Nimitz, Commandant van de vloot in de Stille Oceaan. (Pearl Harbor, (AP) 13.2).

Het nieuws van vandaag.

Op vier fronten van het Verre Oosten — Singapore, Birma, Nederlands Indië en de Philippijnen — vecht men voort. Op het vijfde front — Nieuw Guinea en wat ten Oosten daarvan ligt — is het betrekkelijk kalm. Bij Singapore is de toestand weinig veranderd. De Japanners schijnen een groot waterreservoir te hebben veroverd en op ongeveer 2 mijl van de stad te zitten. Overigens schijnt het leven in de stad zijn gewone gang te gaan. Gevallen is de stad in elk geval nog niet (blz. 1).

In Birma houden de Britten min of meer hun posities, al blijft de toestand er zwakjes (blz. 1). In Nederlands Indië laaide de strijd weer hoger op, doordat Palembang aan Sumatra's Oostkust werd aangevallen. Palembang is een van Sumatra's luchtbases (andere zijn Medan en Padang) Op grote schaal werd een parachutisten-aanval op de stad van 100.000 inwoners (2000 Europeanen) gedaan. De stad zelf schijnt niet bedreigd te worden en de situatie wordt niet ongunstig genoemd (blz. 3). Op de Philippijnen tenslotte beginnen wilde stammen mede te doen om met vergiftige pijlen de Japanners om zeep te helpen (blz. 1).

De actie op de drie laatst genoemde punten is gericht op het vernietigen van het eerst genoemde punt, Singapore. De driehoek Birma — Philippijnen — Java sluit Singapore in. Van Manilla naar Singapore is 1330 mijl, van Rangoen naar Singapore 1100 mijl, van Batavia naar Singapore 550 mijl. Zoals men zich herinnert, is de actie-straal van een bommenwerper 1200 mijl. Palembang, dat vandaag werd aangevallen, ligt ongeveer halverwege tussen Batavia en Singapore, vlak tegenover het indertijd ook al aangevallen eiland Bangka. De situatie van vandaag is zo, dat aan alle drie hoeken van de driehoek Birma — Philippijnen — Java de vijand zijn deel krijgt. Het eiland Java, nog nimmer geïnvadeerd en pas enkele malen aangevallen, ligt onder de verdediging van Helfrich & Van Oyen nog altoos onbereikbaar voor den Jap. Aan de beide andere fronten boekte de Jap begin van de week winst, maar thans staat hij overal stil. De week sluit dus met een verbeterde situatie voor Singapore.

BRITTEN IN BIRMA HOUDEN VAST AAN HUN POSITIES.

Het Britse commando maakte bekend, dat de Britse verdedigers van de Birmaweg goed vasthielden aan hun geconsolideerde posities rond Paan op 30 mijl ten Noorden van Martaban, dat door de Japanners bezet is. Geholpen door Noordamerikaanse en Britse gevechtsvliegtuigen, slaagden de landstrijdkrachten er tenminste tijdelijk in verwoede Japanse pogingen af te slaan om de rivier Salween over te steken van uit de bossen bij Paan. (Rangoen, (AP) 13.2).

JAPANNERS NOG NIET IN SINGAPORE.

Domei deelde mede, dat Japanse tanks doordrongen in het „kamp" van de Britse Imperiale verdedigers van Singapore op een punt weinig meer dan 2 mijlen ten Noord-Westen van de stad langs het Noordelijk einde van de renbaan.

Het agentschap zeide: „Ernstige offensieve en defensieve operaties zijn sedert hedenmorgen in volle gang in de Noordelijke buitenwijken van de stad Singapore" (Tokio, (AP) 13.2).

INLANDSE STAMMEN HELPEN MACARTHUR OP BATAN.

Kranige Igorotes met hun scherpe Bolo-messen over hun rug reden op de top en de zijde van Noordamerikaanse tanks en hielpen MacArthurs Philippijnse troepen met succes een tegenaanval uitvoeren in het heuvelachtige terrein aan de Westelijke flank van het Batan-front. Niettegenstaande de heldhaftige weerstand van de Igoretes, had de Japanse aanval een korte wig gedreven in de linies van MacArthur. De Igorotes, die inboorlingen zijn uit de bergen van Luzon, bleken echter koppige vechters te zijn en vochten tot zij overweldigd werden. Voortrukkende over de lijken van de Igorotes drongen de Japanners nog een kort eind verder alvorens zij tot staan werden gebracht door versterkte Filipino-eenheden. Vevolgens werden tegenaanvallen bevolen om de linies recht te trekken.

De Igorote-vrijwilligers, waarvan de meesten nooit tevoren een tank gezien hebben, voegden zich ogenblikkelijk bij de tanks, die de aanval leidden.

Zittende op de tanken leidden zij de bestuurders, door stoten met hun geweerkolven. Toen bomen de tanks tot staan brachten maakten de Igorotes het pad schoon met de Bolos. De tanks renden over de Japanse posities vóór de infanterie uit, die aanviel en de linies wederom rechttrok. (Door Clark Lee, met Generaal MacArthur op Batan, (AP) 13.2).

WORDT HIMMLER MINISTER IN TSJECHOSLOWAKIJE?

Jan Masaryk, de vroegere Tsjechische Minister van Buitenlandse Zaken, vertelde aan President Roosevelt van de sabotage en opstanden in Tsjechoslowakije. Masaryk zeide inlichtingen te hebben ontvangen, dat Heinrich Himmler, hoofd van de Duitse Gestapo, Minister van Binnenlandse Zaken zal worden. Masaryk zeide, dat de vertraging in het werk van de arbeiders de productie van de reusachtige Skodawerken heeft gereduceerd met 35%. Hij zeide, dat er „tamelijk gevaarlijke" opstanden enkele weken geleden plaats hadden in Roethenië, waarbij verschillende Duitse officieren werden gedood (Washington, (AP) 13.2).

HITLERS VRIEND.

Sprekende bij de Staatsbegrafenis van Majoor Generaal Fritz Todt, zeide Hitler: „In dezen man verloor ik een van mijn beste collega's en vrienden" (Berlijn, (AP) 13.2).

SYNTHETISCHE RUBBER.

De Britse Minister van Productie Lord Beaverbrook deelde mede aan het Hogerhuis, dat de Gemeenschappelijke Raad voor Grondstoffen te Washington van plan is 400.000 ton synthetische rubber per jaar te produceren, waarvan Groot Britannië verwacht 50.000 ton te zullen krijgen. (Londen, (AP) 13.2).

QUISLING BIJ HITLER.

De Duitse radio maakte bekend, dat Vidkun Quisling, Premier van de Noorse marionetten-regering, in Berlijn gearriveerd is om met Hitler te confereren (New York, 13.2).

VICHY-BERLIJN

Pétain richt zich tot de idee van de Corporatieve Staat.

De laatste dagen is er telkens sprake geweest van een toenadering tussen Vichy en Berlijn. Men vraagt zich af, hoe het toch mogelijk is, dat een goed katholiek als Pétain zich steeds meer van de Westerse democratieën afwendt. Is Pétain de verpersoonlijking van de critiek, die overal, juist in de afgelopen week, de democratieën getroffen heeft?

Toen na de val van Frankrijk Maarschalk Henri Philippe Pétain de regering overnam, deed hij een stap, die met een slag zijn regering voor velen onsympathiek maakte. Hij schakelde over op het corporatisme. De „man in the street", die van het corporatisme niets afweet, zag daarin meteen een samengaan met den overwinnaar en sprak van den „fascistischen" Pétain, die daarom een verrader moest zijn. Zonder daarom der regering-Pétain de hand boven het hoofd te houden, moeten we toch constateren, dat die omzwaai naar het corporatisme niet de bron is van een min of meer vijandige houding van Pétain tegenover de democratieën.

Democratie was een leuze.

De ware oorzaak was werkelijk hierin gelegen, dat de Franse regeerders van voor de oorlog de weg der ware democratie verlaten hadden om te doen, wat ook in Portugal gebeurd was, nl. Frankrijk aan den meest biedende te verkopen. De Franse regering was in handen van een kliek gevallen, die alle touwtjes in handen hield om de ware democratie te binden als eens de man in het land der Liliputters.

Daarom behoeft iemand als Gamelin nog geen verrader te zijn, noch zelfs Reynaud of Daladier; maar wel is zeker, dat de laatste twee geen figuren van de eerste rang waren. Men behoeft het boek van André Maurois „De val van Frankrijk" maar te lezen, om te zien, dat dit Frankrijk met deze leiders inderdaad zwak was. Er zit hier nog een tweede les: Vele landen (ook Nederland) dreigden de geestesgesteldheid van de rijkeluis-zoons te krijgen, die geen actie meer appreciëren, omdat de hoogste laag der samenleving voldoende bezit om er zonder andere actie dan die van couponnetjesknippen, best weet te komen, en die vergeten, dat de volgende generatie walgt van dat ideaalloze bestaan, dat natuurlijkerwijze haar toebedacht wordt.

Wij mogen niet vergeten, dat Duitsland niet alleen geprofiteerd heeft van de talrijke dégénéré's van andere landen, maar ook van zijn derde generatie. Had men niet aldoor berustend gesproken, maar de scheppingsdrang van deze derde generatie opgevangen en dat wel op tijd, dan was het Duitsland van heden onmogelijk geweest; dan was het concentratie-kamp uitsluitend met gedegenereerden en niet met gedesillusioneerden gevuld geweest, of van de andere kant met martelaren. Laten we hier nog veel herstellen!

Ook Dolfuss streefde naar de corporatieve staat.

Geheel anders is onze beoordeling geweest, toen Dolfuss vermoord werd door de Nationaal-Socialistische leiders van Duitsland. Dolfuss is de schepper geweest van de Oostenrijkse corporatieve staat. Het verheven standpunt van dezen man is buiten alle twijfel geweest: „In naam van den Almachtigen God, van Wien alle recht uitgaat, ontvangt de Oostenrijkse natie voor haar federale-, Christen- en Duitse staat, op corporatieve basis gevestigd, de huidige grondwet."

Met deze mooie gedachte in het hart is Dolfuss vermoord. En dat hij met deze corporatieve staatsgedachte geenszins anti-democratisch te werk ging, geeft hij te kennen, als hij in November 1933 de grondwetshervorming aankondigt: „De regering wil door de hervorming der grondwet de grondslagen leggen van een nieuw openbaar leven, waaraan het volk — het gehele volk — onder verschillende vormen zal deel nemen. Een nieuwe democratie zal worden tot stand gebracht. Oostenrijk gaat een nieuwe tijd tegemoet, waarin een vruchtbare en volmaakte vrede heersen zal."

Uit deze laatste uitlating blijkt wel uitdrukkelijk, dat Dolfuss en zijn vrienden **in de goede corporatieve staat de vervolmaking zagen van het democratische van een staat.**

Als er critiek is uitgeoefend op het Oostenrijkse stelsel, dan komt dat, omdat het een onrijp stelsel is geweest, meer gevormd om een sterke machtspool te vormen tegen het opdringende Duitsland, dan om een homogeen staatsbestel aan de wereld te demonstreren. Het is in zeker opzicht te laat geweest. De staat ging vrij kort daarna ten gronde mede door de verregaande inactiviteit van democratisch Europa.

Dolfuss' en Pétains ideeën zijn niet origineel.

Maarschalk Pétain had zijn nieuwe staatsstructuur via Spanje uit Portugal gekregen. Hij heeft de goede zijden van het stelsel leren waarderen in de

dagen, dat hij Frans gezant in Spanje was. Misschien heeft hij te weinig geschikte mensen om zich heen gehad om het stelsel op de juiste wijze ingang te doen vinden, maar **zeker is Pétains stelsel niet gegrondvest op de geest van Duitsland en ook niet op die van Italië.** De beschuldiging van Fascisme moet dus meer opgevat worden als „niet medewerkende aan de oorlogsmachine tegen Hitler" dan als een zich oriënteren op het systeem van Hitler. Van het laatste heeft Pétains systeem niets.

Uit deze tegenstelling tussen deze twee landen blijkt duidelijk, dat mensen het spoor nog bijster zijn ten opzichte der essentiële quaesties van de democratie en het ware corporatisme, dat er de voltooiïng van moet worden. Zo zijn er reeksen van grotere en kleinere nevenquaesties, die alle verkeerd worden opgevat, **omdat de gevoeligheid der mensen op dit ogenblik elke factor, die niet direct een gunstig invloed oefent op het resultaat van de oorlog, opvat als fascisme, nazisme, nationaal-socialisme,** zonder te bedenken, dat deze factoren ons evenzeer kunnen helpen om het systeem te bestrijden, als wij ze maar gebruiken. Vele ideeën zijn veel meer gemeengoed dan men denkt. Nood-omstandigheden dringen ze sterker in het ene land dan in het andere naar voren.

Vergelijking met Italië.

Toen Benito Mussolini na afloop van de oorlog als soldaat de loopgraaf verliet, waarin hij veel geleden en met heldhaftigheid gestreden had en bovendien zwaar gewond geweest was, vond hij in zijn land een regeringskliek, die zich weinig gelegen liet liggen aan den terugkerenden soldaat. Er was werkloosheid, de thuisblijvers hadden een baan; de nieuwkomers moesten dus maar de werklozen zijn. Dat was een toestand, die schreeuwend om verandering riep. Mussolini maakte van zijn partij gebruik om aan de macht te komen. Hij gebruikte het recept van Sorel: Vorm een elite, die eenvoudigweg de staatsmacht opzij schuift.

De beroemde mars naar Rome in 1922 was de definitieve bekroning van zijn streven naar de staatsmacht. Het verloop der gebeurtenissen liet volgens hem vernietiging der bestaande organisaties, beknotting van de macht van alle machtsposities als bv. de kapitalisten en het tot zich trekken van die elementen, die van het vorige régime geen medewerking hadden ondervonden, zoals de beweging „Italia irridenta", waardoor het idee van het oude Romeinse rijk werd geboren. Het eerste eiste een nieuw economisch systeem, het laatste eiste expansiepolitiek. Dit was de geest van het nieuwe Italië. Het was de fascistische politiek. Tegen het eerste is nooit zoveel bezwaar gemaakt en zelfs tegen het tweede niet, zolang de vitale belangen van andere grote rijken niet aangetast werden. Men beschouwde beide als doodgeboren kinderen, waarvan men misschien toch nog gebruik kon maken. Italië bleek echter over machtsfactoren te beschikken, waarin de andere partijen en staatsbesturen zich telkens misrekenden. Er zat dus een levend beginsel in.

Dat eerste levende beginsel was het betalen zonder geld; het tweede was betalen met een te vervullen idealisme. Beide hulpbronnen lagen min of meer te rotten in de portefeuilles van de machthebbers der andere landen. Kapitalisme kent geen reciprociteit in zijn calculaties en zeker geen idealisme.

Corporatief Portugal.

Wat nu ten slotte Portugal betreft, waarover hierboven sprake was, Salazar past, zoals in een vroeger artikel („Dagblad Amigoe di Curaçao" van 18 December jl.) reeds werd opgemerkt de economie van het huishoudboekje toe. Salazar rekent met het huishoudboekje, maar hij rekent meer op de verlegging van het accent: Hij beschouwt een man van eer als de grotere dan de man met geld.

De kapitalist waardeert alleen den laatste. Het was Mussolini, die inzag, dat de eerste meer een man was dan de tweede. Maar de grote fout, die hij maakte, was gelegen in de **overschatting van het eerste.**

Met het geboren worden van deze „homo novus" werd in Europa een „Estado Novo" geboren, die met het oude niets gemeen had, dan misschien de namen. Hier begon de grote verwarring. Deze verwarring was eenzijdig. De meer alzijdige verwarring paste Duitsland toe.

Wie het boek van Huizinga leest: „In de schaduwen van Mogen" of ook dat van Rauschning „De Nihilistische Revolutie", ziet in Duitsland naast de bovengenoemde omvorming in Italië nog een andere ontstaan: nl. de verbouwing van de „vertaling der ideeën".

„Het is geen toeval, dat het populaire politieke oordeel de gerede rechtvaardiging van onrecht en geweld vooral meent te vinden in winsten van uiterlijke orde en tucht.

Orde en tucht zijn nu eenmaal de zichtbaarste tekenen van een krachtig functionnerend staatswezen. Hier is al weer die bedrieglijke neiging tot ommekeer van een geldig oordeel in het spel. Een gezond staatsorganisme kenmerkt zich door orde en tucht. Omkering: dus orde en tucht verraden een gezond staatsorganisme. Alsof een goede slaap alleen reeds den rechtvaardige verried" (Huizinga, blz. 129 — 130).

Nog erger ziet de situatie eruit, als de Duitse openbare mening geleerd wordt te aanvaarden, dat voor de verhouding tussen de staten het Christelijk of burgerlijk recht eenvoudig niet geldt.

„Wij hebben hier te doen met een merkwaardige vorm van de hierboven genoemde ambivalentie van het moderne denken, of in huiselijker termen: met een grootscheepse poging om de geit en de kool te sparen. Men verkondigt een staatsleer, die in strijd is met het Christendom en eveneens met elke philosophische ethiek, welke vasthoudt aan een in het geweten berustend gebiedende zedewet. Tegelijk beoogt men handhaving van Kerk en leerstelsel, zij het dan ook in het keurslijf van de nieuwe staat geperst" (Huizinga blz. 141 — 142).

En dan zuchtte Huizinga: „Deze leer van de zedelijke, beter onzedelijke autonomie van de staat is van alle gevaren, die de westerse beschaving met ondergang bedreigden, ongetwijfeld het grootste".

Het is deze nieuwe gedachten-vorm, welke in Italië en Duitsland de idealistische idee van de corporatieve staat vervormde. Misschien dat de velen, die uit critiek op de huidige democratieën zich tot het corporatisme wenden, te gemakkelijk door het schijn-corporatisme van de totalitaire staten worden verblind.

Curaçao.

MAILSLUITING.

Hedenmiddag 14 uur sluiting van de zeepost naar New York.

SINT MARTINUSGESTICHT BESTAAT 100 JAAR.

Vandaag is het 100 jaar geleden, dat de Zusters van Roosendaal haar eerste school openden in een huis aan de Waterkant. Dit huis is nu de huidige kapel der Zusters. Het werd gekocht door pastoor Martinus Niewindt voor ƒ 10.000 tegen een rente van 12%. Monseigneur Cornelis Lodewijk Baron van Wijckerslooth nam, toen hij dit hoorde, ogenblikkelijk maatregelen en verzamelde in Nederland dit bedrag en zond het aan pastoor Niewindt.

De Zusters noemden zich toen Soeurs de Charité. Uit dit huis ontstonden alle katholieke scholen van het gebiedsdeel Curaçao. Het Sint Martinusgesticht kan dan ook met recht beschouwd worden als de bakermat van het Katholieke Onderwijs op Curaçao.

Ontzaggelijk groot moet het aantal meisjes zijn, dat op deze plek haar katholieke opvoeding genoten heeft en door middel van dit centrum moet een niet te berekenen stroom van genaden en zegeningen over Curaçao en geheel Zuid Amerika zijn uitgegaan.

Doch niet alleen op katholiek gebied, doch ook op nationaal gebied hebben de Zusters groots werk verricht en door haar zwoegen en arbeiden werd de Nederlandse naam met ere over geheel Zuid Amerika verspreid.

COMITÉ SURINAME-CURAÇAO.

In de economische commissie van het Comité Suriname-Curaçao heeft ook nog zitting de heer Jan Rustige. Deze commissie bestaat dus uit de Heren L. H. Capriles, W. van Eijk, J. A. J. Ellis, P. J. Evertsz, C. S. Gorsira, JP Ez., Haim Cohen Henriquez, Dr. D. A. IJsselstijn, H. E. Kiés, E. C. Martijn, J. Menge, H. Perlman, J. Rustige, F. A. Vromans, C. N. Winkel.

MEDEDELING VAN DE LUCHTBESCHERMINGSDIENST.

Het hoofd van de luchtbeschermingsdienst op het eiland Curaçao deelt mede, dat in de volgende weken het personeel van de waarschuwings- en alarmeringsdienst (alleen de afdeling uitkijkdienst) overdag zal worden geoefend op de te bezetten uitkijkposten. Het personeel voor de bezetting aangewezen, moet er dus rekening mede houden binnen afzienbare tijd een „Biezondere Gedragsregel" toegezonden te krijgen, waarbij zij worden opgeroepen voor bovenbedoelde oefening. De bedoeling hiervan is om het personeel te oefenen in het oriënteren op hun posten. Deze oefening zal daarna des avonds worden herhaald.

VERENIGINGSNIEUWS.

— **K.C.S.: Korfbal:** Cito — Devo 0—1. Heden: Cito — Bito: Zondag 15.30 uur Ovetmo — Sarto.

Voetbal: Zondag 10.— uur Ajax Jr. — Combinatie Olympia-Vitesse; 14.45 uur Tropicals — E.D.O.; 16.— uur Jong Bonaire — Vitesse.

Op Maandag, 16 Februari 1942, des avonds om 20 uur houdt het Apostolaat ter Zee een Algemene ledenvergadering. De agenda luidt als volgt: Opening Voorlezing notulen van de laatste vergadering. Jaarverslag door den Secretaris en door den Penningmeester. Benoeming Kascommissie, Bestuursvoorstel tot wijziging Statuten, Bestuursverkiezing, Rondvraag, Sluiting.

— **Veritas:** De leden, die Oranjekalenders wensen te verkopen, kunnen zich opgeven bij mejuffrouw Nilda Pinto, Zaantjessteeg.

— **S.V. Racing Club Curaçao:** Hedenavond om 20 uur Algemene Vergadering op de tennisbanen te Mundo Nobo.

E.H.B.O.-CURSUSSEN.

De directeur van de Openbare Gezondheidsdienst schrijft ons:

De E.H.B.O. hulpkrachten waarover Curaçao beschikt zijn verdeeld over de volgende zg. hulpposten: Dokterskamer Scharloo, Oude Wilhelminaschool, Politiepost Berg Altena, Huize Zeelandia, Politiepost Dominguito, Dokterskamer Santa Rosa, Dokterskamer Santa Maria, Politiepost Rio Canario, Politiepost Cas Chiquito, School Jan Doret, Quarantainegebouw, Leger des Heils.

Deze posten zijn nog vrij ver van talrijke woonwijken verwijderd. Het moet eigenlijk zo zijn dat we op elke 100 huizen kunnen beschikken over ten minste drie plaatsen waar Eerste Hulp verleend kan worden.

Nu doen we een beroep op de getrouwde dames. Volgt een van onze E.H.B.O. cursussen!

De bedoeling is dat zo gij een cursus doorlopen hebt **Uw huis** als E.H.B.O. post wordt aangewezen, en dat in tijden van gevaar de mensen uit uw woonwijk weten: Wij kunnen daar terecht. Worden de gevallen te moeilijk, dan stuurt U ze door naar één der bovengenoemde E.H.B.O. posten. Wij kunnen dus **iedere** huisvrouw gebruiken, ook zij die kinderen hebben, want tijdens het gevaar behoeft U Uw huis niet te verlaten.

Een aantal doktoren en verpleegsters heeft zich beschikbaar gesteld tot het geven der gratis cursussen. Kennis der Nederlandse taal is een vereiste. Wanneer U nagaat dat we per 100 huizen ten minste drie dames moeten hebben, dan ziet U dat we een groot aantal deelneemsters verwachten!

Dames we hebben deze krachten absoluut nodig. Mocht deze oproep voor vrijwilligersters niet genoeg deelneemsters opleveren dan zouden we gedwongen worden te verplichten.

Maar zover laat U het toch niet komen? Geeft U zo spoedig mogelijk, in elk geval vóór 1 Maart op aan Dr. Bonne Kantoor Openbare Gezondheidsdienst. Onder opgave van: Uw naam, adres, telefoonnummer, onder vermelding op welke avonden U een cursus zou kunnen volgen en of de cursus eventueel bij U aan huis gegeven kan worden. De cursussen zullen één à tweemaal per week worden gegeven. Na 1 Maart hoort U allen nader hoe en waar de cursussen gegeven zullen worden.

WIE IS DE EIGENAAR?

Door de Politie is een fototoestel in beslag genomen, waarvan de eigenaar onbekend is. Bedoeld fototoestel is vermoedelijk in de maand December 1941, uit een in de omgeving van het Bolivarplein alhier geparkeerde auto ontvreemd.

Personen, die omstreeks die tijd een fototoestel zijn kwijt geraakt en hiervan geen aangifte hebben gedaan, worden verzocht zich te melden aan het Hoofdbureau van Politie, afdeling Recherche.

LIJDENSMEDITATIES.

Gedurende de Vastentijd zal Pater Irenaeus Arnoud de Bruyn O.P. iedere Maandagavond om 20 uur Lijdensmeditaties houden in de Nederlandse taal in de parochie-kerk Groot Kwartier, **te beginnen Maandag 23 Februari 1942.** Het Nederlandse mannenkoor zal onder leiding van Dirigent Cornelis Sengers voor en na iedere meditatie toepasselijke liederen zingen.

Men verwacht een enorme opkomst van de Nederlands sprekende katholieken van Curaçao.

HET STATENVERSLAG.

In het Statenverslag van gisteravond is de rede van Statenlid Jan Rustige helaas niet juist weergegeven. Zoals het er staat, wekt het verslag de indruk, als zou de heer Rustige critiek hebben willen uitoefenen, hetgeen onjuist is. De Heer Rustige betoogde, „dat naar aanleiding van de ontvangen instructie van den bedrijfsboer van het Helfrichdorp naar mijn mening de man niet voldoende benut werd en dat gezien 's mans capaciteiten van hem zeker een stuwende kracht zou kunnen worden verwacht in het belang van de kleine landbouw en dat op grond daarvan een brief zou worden gericht aan Z.E. den Gouverneur".

GENEESKUNDIGE DIENST.

De dienst in het stadsdistrict wordt waargenomen van 14 Februari 18 uur af tot 15 Februari 20 uur door den Gouvernements-geneeskundige H. L. Chateau, arts, Julianaplein 42, telefoon No. 1259.

BOTICA'S.

Deze week hebben de volgende botica's de Zondag- en nachtdiensten:
Otrabanda: Del Pueblo.
Punda: Juliana.

ARUBA.

LOTERIJ PADVINDERS.

Uitslag:	Nummer I	2163
	Nummer II	2726
	Nummer III	94

ZUID-AMERIKA.

WELLES ONTHULT EEN PLAN BETREFFENDE BRAZILIË.

Benjamin Sumner Welles onthulde bij een persconferentie, dat er een uitgebreid plan bestaat voor de ontwikkeling van het Amazone-bekken. Dit plan zou door de Verenigde Staten zijn uitgewerkt en zijn voorgelegd aan de Braziliaanse autoriteiten op de conferentie te Rio de Janeiro. Dit is ook de voornaamste reden van het bezoek van den Braziliaansen Minister van Financiën de Souza Costa. Welles zeide, dat de Souza Costa hem had medegedeeld, dat het bezoek tot nu toe honderd procent bevredigend is. Welles gaf te kennen, dat hij uiterst voldaan is over het rapport, dat hij bij de conferentie van gisteravond van den Braziliaansen Minister ontvangen heeft. Toen hem om biezonderheden gevraagd werden van het plan voor de ontwikkeling van het Amazonebekken, antwoordde Welles, dat hij dit thans niet kon uiteenzetten. De Minister van Financiën had verscheidene malen de nadruk gelegd op de ontwikkeling van de rubberontginning. Des morgens bezocht de Braziliaanse Minister met leden van zijn missie de Pan-Amerikaanse Unie, waar hij ontvangen werd door Directeur Generaal L. S. Rowe (Washington, (AP) 13.2).

NEDERLAND.

BORING NAAR OLIE IN SURINAME.

De Nederlands Guyana Petroleum Maatschappij zal dezer dagen overgaan tot een proefboring naar olie. Dit sluit dan het onderzoek, dat reeds geruime tijd aan de gang is af.

Van het resultaat van deze proefboring zal afhangen of de maatschappij hier verder zal opereren. De boring zal in de Corantijnstreek plaats hebben.

Wij behoeven niet te zeggen, dat de gehele gemeenschap met belangstelling uitziet naar het resultaat van deze boring, die zal moeten aantonen of er olie in onze bodem is, en zo ja, of de hoeveelheid een exploitatie mogelijk maakt.

Met deze werkzaamheden wordt belast de heer Ballentine, die speciaal voor dit doel overkwam.

Natuurlijk zullen de voorbereidingen tijd verloren („Suriname").

ROOSEVELT CONFEREERT MET NEDERLANDERS.

President Roosevelt confereerde gisteren met de Nederlandse militaire delegatie — de heren Termijtelen en A. Q. H. Dijxhoorn — nadat deze aan hem door Alexander Loudon waren voorgesteld. Washingtonse kringen nemen aan, dat de bedoeling van deze missie is nauw contact te bewaren met de militaire maatregelen van de Verenigde Staten, Groot Britannië, Australië en Nieuw Zeeland inzake de strijd in de Stille Oceaan (Washington G.P.D. 14.2).

HET VERGADEREN VAN DE VOLKSRAAD.

Men overweegt het plan de Volksraad-zittingen in het vervolg toch te doen doorgaan, ook wanneer het vereiste aantal leden niet aanwezig is, want twee opeenvolgende vergaderingen konden niet doorgaan, omdat het quorum niet aanwezig was. De redenen hiervan zijn, dat sommige leden onder de wapenen zijn, sommigen in bezet en anderen in verafgelegen gebied wonen en dat anderen belangrijke overheidsposten bekleden, waardoor zij onder de huidige omstandigheden niet kunnen worden gemist (Batavia, G.P.D. 14.2).

OORDEEL VAN HET VREDESGERECHTSHOF.

De Nederlandse pers meldt, dat het Haagse Vredes-gerechtshof den politieman Bijleveld heeft veroordeeld tot 14 dagen gevangenisstraf wegens het doodschieten van den N.S.B.'er Pieter Ton bij relletjes in Den Haag op 7 Augustus 1940. (Pieter Ton is na zijn dood een soort officiële martelaar van de N.S.B. geworden.) Het Hof overwoog, „dat Bijleveld minder schuldig was dan zijn supérieuren" (Londen, G.P.D. 14.2).

VEILIG VERKEER.

Steekt tijdig Uw linkerrichtingaanwijzer uit en houdt ook rekening met het achterop komende verkeer.

Van de Fronten.

DE SLAG VAN HET KANAAL.

Duitslands vermetelheid om 3 van zijn meest waardevolle schepen te doen passeren voorbij Groot Britannië's krachtig bewaakte voordeur schokte de Britse eilanden. Er is een voortdurend geroep hoe een tweede klasse marine dit kon doen tegen de Bewakers der Zee van Zijne Majesteit en de pers begon te schreeuwen om skalpen. Nu hebben de Duitse slagschepen „Scharnhorst" en „Gneisenau" van 26.000 ton en de 10.000 ton grote kruiser „Prinz Eugen" waarschijnlijk een veilig oord gevonden in de Duitse wateren van de baai van Helgoland na de gehele lengte van het Engelse Kanaal te zijn doorgelopen met een escorte, dat slipte voorbij de smalle corridor van de verdedigers en 42 Britse vliegtuigen uit de lucht sloeg. Van Brest naar Helgoland is een afstand van ongeveer 700 mijl. Klaarblijkelijk hadden de schepen bijna de helft van deze afstand afgelegd toen zij gisteren om 11 uur voor het eerst werden aangevallen. 4 Uren lang waren de Britse vliegtuigen voortdurend in actie boven de vijandelijke Armada.

Het eerste bericht omtrent de nabijheid van de Duitse oorlogsschepen kwam van 2 Spitfires, die op verkenningstocht waren. Zij ontsnapten aan 12 Messerschmitts om naar huis te snellen en alarm te maken. Snel steeg een formatie torpedovliegtuigen op, beschermd door 50 gevechtsvliegtuigen, en zette koers in de richting van de Franse kust. Van toen af stegen voortdurend Britse vliegtuigen op om de aanval te doen.

Het nieuwsbureau van het Britse Ministerie van Luchtvaart zeide, dat de eerste vlucht van Britse torpedobommenwerpers met het gevechtsescorte snel in de slag gevolgd werd door nieuwe golven gevechtsvliegtuigen en bommendragende Hurricanes. Van 11 uur tot 16 uur was er een voortdurende actie boven de vijandelijke schepen. De piloten van een eskader, dat de torpedobommenwerpers escorteerde, rapporteerden dat torpedo's een der slagschepen schenen te hebben getroffen. Volgens de beweringen zouden nog 3 voltreffers met torpedo's geplaatst zijn door een eskader Beaufort-vliegtuigen.

Terwijl de Spitfires de strijd aanbonden met de Duitse gevechtsvliegtuigen, zwiepten de Hurricanes omlaag tot bijna aan de oppervlakte van het water om de escorte-vaartuigen aan te vallen. 2 Piloten plaatsten voltreffers met bommen van 250 pond op een schip van 500 ton, dat in tweeën brak en ogenblikkelijk zonk. Een kleiner schip werd in een wolk van rook en vlammen achtergelaten. In het uiterst slechte zicht, waarbij het zelden mogelijk was verder dan een halve mijl te kunnen zien, lieten de Beauforts torpedo's in snelle opeenvolging vallen, gericht op de grote schepen in het convooi. Het nieuwsbureau zeide, dat, om een vrije loop te krijgen voor de torpedo's, het nodig was deze te doen vallen binnen de lijn van de dekkende torpedojagers, die een formidabel afweervuur afgaven. Hoewel tweemaal aangevallen door formaties van 30 Messerschmitts, vocht een eskader van bommendragende Hurricanes met een escorte van Spitfires zich een weg door het convooi. De piloot van een Spitfire, die tegelijkertijd door nazie-gevechtsvliegtuigen werd aangevallen zond zijn kogels in het meest nabijzijnde vijandelijke vliegtuig en zag dit botsen tegen zijn buurman, waarop beiden in de zee vielen. Men ontmoette een sterke strijdmacht van gevechtsvliegtuigen boven het convooi. (Londen, (AP) 13.2).

GEEN BRITSE SCHEPEN VERLOREN.

Gezaghebbende bronnen deelden mede, dat geen Britse schepen verloren gingen in de slag van Dover. De zegsman verklaarde, dat de strijd werd afgebroken en volledig beëindigd werd en dat alle 3 Duitse oorlogsschepen waarschijnlijk veilig hun bestemming bereikt hebben. De snelheid van de Duitse oorlogsschepen toen zij de zeeëngte gisteren in de namiddag passeerden, bedroeg 28 tot 30 knopen per uur. Later verminderde de snelheid tot 18 à 20 knopen. (Londen, (AP) 13.2).

TWEE VOLTREFFERS OP DE „PRINZ EUGEN".

De Commandant van een der Britse motortorpedoboten, die achter de Duitse oorlogsschepen waren gezonden, die door het Kanaal voeren, zeide door de radio, dat 2 voltreffers met torpedo's door hen schenen te zijn geplaatst op de kruiser „Prinz Eugen". (Londen, (AP) 13.2).

NIEUWE HOOP.

Een bericht, dat om 10.30 uur uit Singapore verzonden werd, deelde mede, dat de Britse posities gestabiliseerd zijn en dat Britse tegenaanvallen op ongeveer 7 mijl ten Noord-Westen van de stad enig succes hebben gehad. Hieraan voegde het bericht toe, dat hevige gevechten voortgang hebben op ongeveer 5 mijl ten Westen van de stad.

Het bericht zeide: „Hevige gevechten worden voortgezet ten Westen van de stad Singapore langs een linie, die loopt van het Pierce-reservoir naar Bukit Timah en Jurong en eindigt bij Pasir Panjang aan de Zuidkust op ongeveer 5 mijl van de stad. Naar men verneemt, zijn de Britse posities gestabiliseerd en hebben de Britse tegenaanvallen in het Jurong-gebied op ongeveer 7 mijl ten Noord-Westen van de stad enig succes gehad. Hedenmorgen heerste een ongewone stemming. Haast iedereen scheen opgewekt en vol hoop, dat de vuurproef, welke de stad thans doorstaat, spoedig op succesvolle wijze zal eindigen voor de verdedigende strijdkrachten.

Koffiewinkels en voedselkramen openden vroeg en deden goede zaken. Vele grote zakenhuizen bleven als gewoonlijk open. Geen paniek werd veroorzaakt door de Japanse beschieting en door de Japanse vliegtuigen, die over de stad vlogen. De hevige afstraffing, die de Britse kanonnen den vijand hebben toegebracht, hebben grote uitingen van enthousiasme veroorzaakt.

De „Singapore Free Press", het enige nieuwsblad, dat nog gepubliceerd wordt, droeg het volgende opschrift op de enkele pagina, die uitkwam: „Singapore moet stand houden; het zal stand houden — De Gouverneur." Een onderkopje betreffende het nieuws over de gevechten luidde: „Hulde aan het garnizoen van Singapore".

Met het oog op het gevaar van bombardementen, hebben de bewoners van bevolkte wijken het advies gekregen zich bij dag zoveel mogelijk te verspreiden op de open plaatsen nabij de stad, waar zij zich kunnen schuilhouden voor observatie uit de lucht en naar huis kunnen terugkeren tegen de schemering. Alle publieke wegen en de tuinen van particuliere woningen zijn open geworpen voor dit doel.

Voor zijn eigen veiligheid werd aan het publiek medegedeeld te gaan door zijwegen en lanen in plaats van over de hoofdwegen (Londen. (AP) 13.2).

SUCCES VAN RUSSISCHE DUIKBOOT.

De Noordelijke strijdmacht van de Sovjet-vloot zond een bericht, volgens welk een duikboot 5 Duitse transportschepen, 1 tankschip en 1 treiler tot zinken heeft gebracht. (Moskou, (AP) 13.2).

DE ACTIE IN RUSLAND.

Militaire berichten deelden mede, dat de Russen nog voortdurend militaire successen behalen aan het Westelijk front niettegenstaande de verblindende sneeuwstormen en sneeuwstuivingen. Hoewel men toegaf, dat zulk weer massa-operaties verhinderde, trok het Rode leger er voordeel uit en viel de Duitsers des nachts in de dorpen en wouden aan. De aanvallen werden intussen voortgezet in een andere sector. Van Leningrad kwam het nieuws, dat Sovjet-troepen en voorraden stromen in de belegerde stad, „Rode Ster" zeide: „Het front gaat verder."

De jonge officier Wilhelm Ambergh van de 254e Duitse divisie infanterie, deelde mede aan zijn gevangennemers van het Rode leger, dat de uitvallen van de Sovjet cavalerie in de achterhoede van de nazies bij Leningrad onrust veroorzaakt onder de Commandanten. Andere gevangenen vertelden, dat reserve-eenheden van luchtafweerbatterijen en trainingsgroepen van piloten worden omgezet in de zeer benodigde infanterie-detachementen in de Leningrad- sector. Berichten van het Kalininfront zeiden, dat Duitslands nieuwe reserves snel wegsmelten. Men gaf toe, dat de nazies nog steeds enkele strategisch belangrijke steden bezetten, doch tegenaanvallen worden door het Rode leger teruggeslagen. In het Zuiden nam een afdeling van de Russen verschillende bewoonde plaatsen, terwijl een luchtgevecht te Sebastopol werd gerapporteerd. (Door Eddy Gilmore, (AP) 13.2).

DUITSE SCHEPEN GETORPEDEERD.

Gemeld wordt, dat Britse torpedojagers snelden door het gordijn van torpedojagers en in volle vaart een torpedo-aanval uitvoerden op de Duitse slagkruisers. Een gezaghebbende bron zeide, dat de aanvallen werden gedaan op „zeer korte afstand" in een laatste wanhopige poging om de Duitse schepen tot staan te brengen in een topsnelheid van 30 knopen. Dezelfde bron onthulde het verbazingwekkende bericht, dat de Duitse schepen Brest verlieten tegen de schemering van Woensdagavond, doch niet werden waargenomen voor 11 uur Britse zomertijd op de volgende dag, pas 3 uren nadat het daglicht was aangebroken.

Het torpedojagers-escorte, dat het eskader begeleidde en het hevige afweervuur richtte op de Britse bommenwerpers, had zich in Brest verzameld. De gehele Armada voer zonder hinder door het Kanaal tegenover Boulogne, waar zij het eerst werd waargenomen om 11 uur 's morgens. De lichte mijnenvegers, die het Duitse eskader vergezelden, waren snel genoeg om de slagkruisers en de kruiser voor te blijven en de weg van mijnen schoon te vegen.

Na de aanval door „alle beschikbare vliegtuigen" ging de Britse macht van torpedojagers tot de aanval over, welke beschreven werd als een zeer „dappere actie". Het Duitse eskader stoomde toen haast op volle vaart voorbij de monding van de Schelde in Nederland. De torpedojagers drongen door de beschermende linie van de Duitsers, keerden en schoten torpedo's af, terwijl de Duitse schepen hen bestreden met alle tweede rangs kanonnen en enkele van de zwaarste kanonnen. Gezaghebbende bronnen leidden daaruit af, dat de Duitse schepen niet in topconditie zijn, aangezien geen torpedojagers tot zinken werden gebracht (Londen, (AP) 13.2).

GEEN VERANDERING IN LIBYE.

Het communiqué, dat door het Britse Hoofdkwartier in het Midden-Oosten werd uitgegeven, luidt als volgt: „Er is geen verandering te melden in de algemene posities. Onze patrouilles zijn wederom actief in het gebied ten Zuiden van Tmimi en in de richting van Mekili (Caïro, (AP) 13.2).

INDIE VOERT OORLOG

AUSTRALISCHE TROEPEN ARRIVEREN OP JAVA.

Berichten uit Batavia delen mede, dat Australische strijdkrachten Nederlands Oost Indië binnenstromen om hulp te bieden in de defensie en naast de Nedelanders te vechten. Het bericht zeide, dat het niet is toegestaan het aantal van deze versterkingen te noemen, doch dat andere Geallieerde troepen en Imperiale strijdkachten ook arriveren (Sydney, (AP) 14.2).

DE AANVAL OP PALEMBANG.

De laatste dagen heeft de vijand grote belangstelling voor Palembang getoond. Verschillende dagen heeft hij met grote bommenwerper-formaties het oliecentrum bestookt, zware bommen laten vallen, grote schade berokkend en tientallen mensen gedood en gewond. Het was bemerkbaar, dat de grijs-witte camouflage den vijand grote last bezorgde. **Hedenmorgen opende de vijand de werkelijke aanval op Palembang met parachute-troepen, die op 3 plaatsen neerkwamen, doch de stad nog niet bereikt hebben. Onze troepen bieden hevige tegenstand en dozijnen parachutisten zijn gedood. Onze troepen doen schitterend werk en op dit ogenblik (ongeveer 6 uur Curaçaose tijd) is de situatie niet ongunstig (Batavia, G.P. 14.2).**

GEEN REDEN VOOR PESSIMISME.

Men meent hier, dat ondanks de duidelijke ernst van de situatie er nog geen reden voor pessimisme is gezien het feit, dat de val van Singapore de eerste beslissende overwinning van den vijand in twee maanden zou zijn, na zeer hevige verliezen en een harde strijd staat Japan nog te wachten. Japan weet dat. De grote allesbeheersende vraag is of de stroom van versterkingen, wier komst bewezen wordt in de defensieve actie te Singapore, in voldoende mate zal aanhouden om de Japanse aanval op het volgende oorlogsterrein — Nederlands Indië — tegen te houden. Wanneer dit geschiedt is het geenszins onmogelijk, ja zelfs zeer wel mogelijk, dat het getij zal keren. Ook ten aanzien van de strijd ter zee is tijdige versterking de allesbeheersende factor en ofschoon de door den vijand behaalde voordelen onrustbarend zijn, zijn zijn verliezen enorm en voor hèm onrustbarend (Batavia, G.P.D. 14.2).

NIEUWS VAN OVERAL.

— **Batavia:** Scheepsladingen van Britse troepen, die gewond werden in Malakka, arriveren thans in Java.

— **Moskou:** Het Russisch middernachtelijk communiqué deelt mede, dat de Russische troepen de opmars voortzetten en hierbij de Duitse tegenstand overkomen.

— **Londen:** De radio van Bremen zeide, dat de „Scharnhorst", „Gneisenau" en „Prinz Eugen" in een basis zijn aangekomen.

— **Lissabon:** Antonio de Oliveira Salazar, Premier van Portugal, is alweer terug van zijn besprekingen met Francisco Franco. De reis van Salazar was voor het Portugese volk geheim gehouden en werd eerst thans bekend.

— **Tokio:** Domei deelde mede, dat de Japanse soldaten, die het eiland Singapore bestormen, de basis van Eeletar bezet hebben, waaraan de Britten ongeveer 150 millioen dollar hebben besteed. De Japanse artillerie gaat voort de Britse posities te beschieten. Het Britse bombardement van de forten Changi en Blakang Mati is ook intensief. Domei zeide in een bericht uit de „buitenwijken van Singapore", dat de Britten heden de tegenaanval voortzetten. Het blad „Asahi" deelde mede, dat Britse oorlogsschepen rond Singapore meehelpen aan de verschroeide-aarde-politiek door de olietanks te beschieten.

— **Londen:** De Britse artillerie op een punt in het defensiegebied van Singapore werpt 400 granaten per uur op de Japanse linies. Een omroeper van Radio Singapore zeide, dat de Japanners niet alles naar hun zin hebben.

— **Londen:** Ingelichte personen deelden mede, dat de verontwaardiging van de Britse pers en het publiek Churchill mogelijk morgenavond tot een verklaring zal dwingen. Tot de storm over het falen der Britten om de Duitse schepen in het Kanaal tegen te houden losbrak, werd aangenomen, dat de Premier de natie op Zondag zou toespreken. Het is heden echter onmogelijk om te bevestigen of de British Broadcasting Company tijd voor hem gereserveerd heeft.

— **Londen:** Militaire commentators verklaarden, dat de hevigste gevechten op Singapore plaats hebben rond de reservoirs en het mogelijk is, dat de Britten het Zuidelijke reservoir nog hebben, terwijl de Japanners in bezit zijn van het Noordelijke. Ingelichte kringen te Londen zijn van mening, dat het verlies van de reservoirs de positie van het Britse garnizoen niet direct zal beïnvloeden.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Moskou:** De radio deelde mede, dat een decreet is uitgevaardigd door President Michael Kalinin voor de mobilisatie van Russische vrouwen om de oorlogsproductie te vergroten. Hiervan zullen zijn vrijgesteld: moeders van jonge kinderen, universiteits-studenten en andere speciale groepen.

— **Canberra:** De Australische Minister van Luchtvaart A. S. Drakeford, zeide, dat de Australische Regering plannen overweegt om Australische piloten, die thans in Engeland dienen, naar huis terug te roepen zodra de transportmoeilijkheden overkomen zijn.

— **Batavia:** Van de Japanse luchtinvasie op Sumatra nabij Palembang wordt gemeld, dat de troepen werden neergelaten op 3 plaatsen in de nabijheid van Palembang. Men verklaarde echter, dat Palembang zelf niet bedreigd is en er geen tekenen zijn, dat parachutisten vlak bij de stad zijn neergekomen of deze zijn binnengedrongen. De Nederlandse troepen hebben schitterend werk verricht en men mag aannemen, dat de situatie niet ongunstig is. Verder nieuws wordt verwacht.

— **Caïro:** De Britten deelden mede, dat Duitse mobiele colonnes door de Britse Imperiale troepen zijn teruggedreven ten Westen van Ain el Gazala in Libye.

— **Washington:** Het Noordamerikaanse Departement van Oorlog deelt mede, dat er een hevig artillerie-duel is op het Batan-schiereiland en dat de Japanners weer zijn begonnen te schieten op de fortificaties van Corregidor.

— **Londen:** Britse bommenwerpers vielen in de nacht het Westen van Duitsland aan. Keulen en Aken waren de voornaamste objectieven. De dokken te Le Havre werden ook gebombardeerd alsmede een vijandelijk vliegveld in Frankrijk.

— **Singapore:** Het communiqué deelt mede, dat vijandelijke aanvallen zich ontwikkeld hebben in het gebied rond Paya Lebia en in het Westen. De Japanners hielden de druk vol en gingen voort de stad te beschieten en te bombarderen. Britse, Australische, Indische en Malakka troepen betwisten elke vijandelijke poging om verder voort te rukken naar het hart van Singapore.

— **New York:** Australische en andere Britse Imperiale troepen zijn te Batavia geland en nemen posities in voor de defensie van Java. Dit bericht werd door de Columbia Broadcasting System opgevangen van de Australische radio.

— **Batavia:** Radio Singapore deelde mede, dat de waterreservoirs op het eiland nog in Britse handen zijn.

De Stadswacht van Batavia.

John M. Raleigh, een Amerikaanse journalist, die reeds enige tijd in Indië vertoeft, heeft enige tijd terug een bezoek gebracht aan Batavia's stadswacht en zijn indrukken over dit nieuwe wapen heeft hij als volgt in de „Manilla Daily Bulletin" weergegeven:

Iedere Zaterdagmorgen verzamelen zich bankiers, klerken, officiële personen en kruideniers op het oude-raceterrein in Batavia, om deel te nemen aan 's werelds grootste verbroedering: de militaire training.

's Zaterdagsmorgens vroeg kan men honderden groen-geuniformde Nederlanders uit hun dure luxe-auto's, van hun fietsen en uit taxi's zien stappen, de slaap uit hun ogen wrijvend en met onbeheerste bewegingen aan hun soldatenjassen krabbend. Dan volgt een worsteling bij het beoefenen der wapenhandgrepen, dan rechts uit de flank en daarna begint de gymnastiek. Deze manschappen zijn vrijwilligers bij de Stadswacht.

Tijdens de Middeleeuwen had elke Nederlandse stad haar groep vrijwilliges, gezond van lijf en leden, die 's nachts door de straten patrouilleerden en de kern vormden van een verdediging ingeval de stad aangevallen werd. Deze oude gewoonte is herleefd in de steden van Nederlands-Indië en is er populair geworden.

Sedert het verraad van de Duitse 5e colonne in Mei, tijdens de inval in Nederland, hebben de Nederlanders in Oost-Indië zorgvuldig het belangrijke vraagstuk overwogen, hoe de orde te handhaven en hun huis te beschermen.

„Het Leger moet niet het gevoel hebben, dat hetgeen het achterlaat in gevaar wordt gebracht in geval van een invasie; vandaar de wedergeboorte van de originele Stadswacht!" vertelde mij een hoofdofficier van deze Stadswacht.

Het enthousiasme, dat getoond wordt door de gezeten burgers, terwijl ze ernstige, zware gymnastische oefeningen doen, is verrassend. Ofschoon, hun botten soms hoorbaar kraken, houden ze een vastbesloten grijns op hun gezicht.

Het aantreden om 6 uur 's morgens is vroeg, zelfs voor een tropenbewoner. Het drillen der secties en compagnieën in allerlei legerroutine van „geeft acht" af tot hogere krijgskunde, gaat tot 12 uur 's middags door.

Mensen, die anders door de week in hun met djati-hout betimmerde bureaux zitten, fijne sigaren uitdelend en hun door lange ervaring opgedane raad in zaken geven, transpireren nu en ge- hoorzamen de commando's, hun door jongere employees van hun eigen firma's toegeschreeuwd.

„Het leger kent geen respect voor het burgerleven, een vrijwilliger wordt beoordeeld naar de bekwaamheid, waarmee hij aan de militaire eisen voldoet" merkte een sergeant-majoor van de Stadswacht op, terwijl hij een onhandig troepje gadesloeg, dat liep te stuntelen bij een eenvoudige manoeuvre. Dit troepje bestond uit drie bekende Gouvernements ambtenaren, een schatrijke thee-planter, twee pas afgestudeerde jongelui, een beheerder van een hotel en een inspecteur der Waterwerken.

De meeste der Stadswacht-recruten zijn reeds goede soldaten, maar omdat er telkens weer nieuwe leden in de gelederen worden opgenomen, moeten ze dezelfde training doormaken als veteranen, die al vele jaren in Nederland onder dienst geweest zijn.

Toen de Stadswacht gevormd werd, gaven zich vijf keer zoveel vrijwilligers op als nodig waren.

Indien Indië in oorlog geraakt, zal de Stadswacht volledig gemotoriseerd zijn. Pantserauto's en trucks zijn beschikbaar om de wijken in elk deel van Batavia, die bedreigd worden door de 5e colonne of door parachutisten, met „Chicago-gangster"-revolvers en machinegeweren te bestrijken.

* * *

Gedurende de training marcheert de Stadswacht naar de kampongs en de erven. De patroonhulzen gevuld met los kruit.

Voor haar uit gaan enkele troepjes, die als vijand fungeren en die zg. de verdedigingslinie der stad doorbroken hebben en een ommuurd erf bezet hebben. Zij dragen rode banden om hun hoeden bij wijze van herkenningsteken.

In oorlogstijd spoedt de Stadswacht zich in kleine lichte vrachtauto's naar de plaats des onheils, maar de marsroutine, die de spieren staalt en die haad eraan went in de hete, tropische zon te lopen, is van niet te onderschatten waarde.

Terwijl hij zijn strijdkrachten ontplooit, valt de commandant van de bevrijdende colonne aan. Granaten worden weggeslingerd en de losse patronen knallen vrolijk. Een man met een rode vlag op zijn rug schiet zijn geweer af, maakt zijn vlag los en zwaait er mee in de rondte. Hij stelt een machinegeweer voor, door middel van dat rode vlaggetje.

Ten slotte wordt de vijand verdreven en iedereen marcheert weg onder de juichkreten van de inheemse bevolking, die ontzettend genoten hebben van de gehele vertoning.

FILM.

Edison the man (West-End) is een uitstekende film. In alle opzichten is deze film een succes. Krachtig wordt de persoon van dezen van Nederlandse afkomst stammenden uitvinder Thomas Edison weergegeven door Spencer Tracy, die door deze uitbeelding zich wederom een groot acteur toont. Het zal dezer film dan ook niet aan belangstelling ontbloten en die ook aan eenieder hartelijk kan worden aanbevolen.

Penny Serenade (Roxy) is een van de weinige films die er zo nu en dan gedraaid worden, die opvalt door haar grote realistische waarde en haar uitmuntend spel. De film, geregisseerd door George Stevens laat ons het huwelijk zien van een jong echtpaar (Gary Grant-Irene Dunne) dat als gevolg van een aardbeving in Japan, waar Gary Grant de rol vervult van een buitenlandsen correspondent, een kinderloos huwelijk tegemoet ziet. Teruggekeerd in de Verenigde Staten begint Gary met een krantenbedrijf en adopteert hij een weeskindje, dat het geluk moet terugbrengen in het huisgezin.

En dan volgt de eerste slapeloze nacht met een kind in huis, die een van de grappigste (en natuurlijkste) momenten oplevert, die wij de laatste tijd hebben meegemaakt.

Ook het sentimentele element ontbreekt niet in deze film. Tot haar eer moet worden toegevoegd dat men hier bij gelukkig niet vervallen is in het overdrevene, zodat men aan het einde met een verward hoofd de bioscopen uitgaat, zoals meermalen bij dergelijke stukjes het geval is.

Penny Serenade is een film, die ieder zal moeten hebben gezien en van welke soort er hier niet veel vertoond worden.

„**Aloma of the South Seas**" (Cinelandia):

Een voorstelling, vol treurige en fleurige, kleurloze en kleurige contrasten; immers van een reeks voortreffelijke kleur- en klankrijke photo's van het hedendaagse Amerikaanse damesorkest, een lust voor oog en oor, gaat gij o.a. via het wit-besneeuwde en zich onder een loodgrijze lucht uitstrekkende „rode" plein, voorkomend in een uiterst actueel, doch sinister en kleurloos journaal, naar de beeldschone „Aloma of the South Seas" in een onvergelijkelijke en onvergetelijke compositie van kleur en klank, welke wel een heel erg schrijnende aanklacht vormt tegen de beestachtige chaos, die de mensen der beschaving op en van deze zo wonderlijk en wonderschoon geschapen wereld hebben gecreëerd!

De charmante Aloma (Dorothy Lamour), die wij, evenals haar toekomstige heer en meester (Jon Hall), eerst als kind, 15 jaar later als volwassene op het sprookjes- en schilderachtige Tah-Ni voorgetoverd krijgen, heeft geen zorgen en nachtmerries over Wereldoorlog II, doch wel over afgewezen minnaar II, een kwaden genius, die, door jalouzie tot moord en doodslag gedreven, zijn wraak wil nemen op Aloma, door haar gedurende de ceremoniën ter gelegenheid van haar huwelijk met een geweer, haar uitverkorene en andere aanwezigen met een machinegeweer(!) — door het noodlot op Tah-Ni beland — neer te schieten, hetgeen, gelukkig door een bovenaardse macht wordt verijdeld en bestraft door een juist op het laatste nippertje plaats hebbende, het publiek de adem benemende en in de film op geniale wijze verbeelde vulkanische uitbarsting (gedeeltelijk opgenomen naar de natuur?), gepaard gaande met aard- en zeebevingen en daardoor gevolgd door een springvloed.

Dat de lieve Aloma en haar athletische koning gespaard blijven en een gelukkige toekomst tegemoet gaan, spreekt, we zouden haast zeggen, vanzelf!

De gehele film „Aloma of the South Seas" is een meesterwerk op photographie-gebied, hetwelk de bezoeker-ster niet licht zal vergeten. De geestige en vrolijke noot ontbreekt allerminst.

SPORT - RUBRIE

Officiële Mededelingen
van
"De Curaçaose Voetbalbond"

WEDSTRIJD PROGRAMMA

MUNDO NOBO

Zondag 15 Febr. 1942: A-Klasse	S.U.B.T. 1 — Jong Holland 1 (Ankoné)
Grensrechters:	(Viziou en Ercol)
Zondag 15 Febr. 1942: A-Klasse	Hercules 1 — Volharding 1 (Van Loon)
Zondag 22 Febr. 1942: A-Klasse	Transvaal 1 — Hercules 1 (Elfrink)

De A-Klasse wedstrijden beginnen om 16.15 uur precies, de met aangegeven wedstrijden beginnen om 14.15 uur precies.

De Juniores wedstrijden beginnen om 10 uur

DUUR van de A-Klasse, Res.A-Klasse, B-Klasse en C-Klasse wedstrijden 2 maal 45 minuten.

DUUR van de juniores wedstrijden 2 maal 30 minuten.

HET BEST

EMMASTAD.

SOCIETEIT „ASIENTO".

Dagschotels: Heden: Stokvis. Morgen: Chicken Chow Main. Maandag: Hamb. Steak, geb. aard., spinazie.

Agenda:

Ma. 16 Febr. 20.00 Rep. Toneelver. „Emmastad".
Di. 17 Febr. 19.30 Comp. bilj. „B" kl
Wo. 18 Febr. 19.30 Comp. bilj. hoofdkl C.L.T.B. in het repetitielokaal.
Do. 18 Febr. 20.00 Vergadering
Do. 19 Febr. 19.30 Comp. bilj. „C" bilj.
Vr. 20 Febr. 20.00 Jaarvergadering Sportcl. „Asiento" in het repetitielokaal.
20.00 Repetitie Toneelver. Emmastad.

WACHTDIENSTEN: 14 en 15 Febr.

Telegram Afdeling:
14.2: Hr. Bonzet, Louis de Colignylaan 14, tel. 353.
15.2: Hr. Nukoop, Negropont 75A, tel. 832.

Shipping & Supplies: Hr. Voncken, Amalia v. Solmslaan 5, tel. 304.

Scheepvaart Afdeling: Hr. Langras, Willem de Zwijgerlaan 5, tel. 710.

Sportclub Asiento: Voor Zondag 1 Maart as. zijn athletiek wedstrijden uitgeschreven door de C.A.B. Degenen van onze leden, die hier belang in stellen kunnen zich opgeven tot 19 Febr. 1942 bij een der leden van de Athletiek Commissie. Programma luidt als volgt: 110 m. lage horden, 100, 400, 1500 m. hardlopen; ver- en hoogspringen; speer- en discuswerpen; kogelstoten; 4 x 100 m. estafette.

Gymnastiek: Van de gymn. vereniging „Olympia" is een u ontvangen tot deelneming aan tiek-kampioenschappen van welke deze vereniging zch om op 5 Juli as. te organis programma zal bestaan uit: oefening; 2. brugoefening; oefening; 4. paard-oefening; oefening; 6. paardspringen. Alle nummers volgens ei Degenen onder onze leden voor interesse hebben, gelie verbinding te willen stelle der leden van onze athletiek

Openbare Verk

Op **Donderdag 19 Febr.** en **20 Febr. as.** zullen ten overs **Mr. A. A. G. SMEETS,** Curaçao van den Heer J. S mens belanghebbenden de n artikelen in het openbaar worden verkocht.

Groote collectie Oostersch artikelen, glas en aardewerk linnen goederen als Chinees borduurd tafellinnen, kimon en dames-ondergoed, groote heeren en kindersokken, dameschoenen, dames-hoed goederen, dames-mantels, ki eenige kinderwagens, eenig en sanitaire artikelen. Enge waren, tafelzilver, Tsjechisc waren, groote collectie Ame zilveren voorwerpen, eennig waar onder ping-pong tafe tafeltjes, thermosflesschen, wiel, en wat verder nog zal worden gebracht.

Plaats de veiling: Steen a/d Waterkant Scharloo te C

Aanvang: 8.30 uur.

Kijkdagen: Zondag 15 Feb 8.30 u. tot 13— uur.

Maandag 16 Febuari va tot 16 — uur.

Uit de Pers:
Godsdienst en Oorlog

Een Joodse zienswijze.

In het Februari-nummer van „Mikve Israel", uitgegeven door de Nederlands Portugees Israëlietische Gemeente „Mikvé Israël" te Willemstad, staat het volgende rake stuk:

„Zelfs een inbreker, die op het punt staat een huis binnen te dringen, roept zijn God om hulp aan..."

(Talmud, tract. Berachoth 63:a).

De wereld van 1942 roept om God. Luider wellicht dan wij ooit gewend waren en zeker in veel verscheidener toonaarden. Het is een koor van roepstemmen, waaronder bekende geluiden, die altijd gehoord werden en ook die van debutanten. Het is evenmin een harmonieus geheel en de dissonanten zijn legio. Smartekreten, mooie phrasen, holle leuzen en soliede ontboezemingen wisselen elkaar af. Ze komen tot ons in redevoeringen — ware meesterstukken van welsprekendheid — van staatshoofden en andere prominente persoonlijkheden, in imposante dagbladartikelen en zelfs bij monde van den „man in the street". „Want God is nabij allen, die hem in oprechtheid aanroepen". En aan de eerlijkheid zijner eigen bedoeling twijfelt immers niemand......

De wereld roept om God en de naam des Heren ontvliedt de lippen ook van hen, die zich vroeger nimmer van Zijn bestaan rekenschap hebben gegeven. Een verschijnsel, dat zeker tot dankbaarheid zou kunnen stemmen, ware het niet, dat er in dit alles helaas nog o zoveel onwaarachtigs ligt. Ook bij hen, die het overigens goed menen. Omdat de oorlog, gelijk de omkoping, „de helderzienden verblindt en de woorden der rechtvaardigen verdraait."

Vandaar dat het brein van den eenvoudigen mens zelfs een „heilige" oorlog kon uitdenken. Een begrip, dat der wereld door alle eeuwen heen veel kwaad gedaan heeft en al wat met ware Godsdienstzin te maken heeft, in miscrediet bracht. De volken der aarde hebben zich daarover echter nimmer het hoofd gebroken. Op dit gebied hebben zij elkaar alles of niets te verwijten. In elke generatie en in elk land is er steeds gemoord en gebrand voor „heilige idealen". Vaak is ook de vraag gesteld, of de mens, die in Gods liefde voor alle schepselen gelooft, geen dwaasheid begaat, wanneer hij in tijd van oorlog voor de overwinning van een bepaalde legermacht bidt. Want ook dit is immers een ontwijding van Gods heilige Naam...... Maar wat baat het te peinzen over vraagstukken, welke den mens slechts verwarren, zolang hij God niet voldoende begrijpt om te kunnen oordelen „wat heilig is en wat ongewijd"?

Toen Hitler in 1933 begon een deel van zijn bevolking uit te moorden, deed hij dit op grond van „heilige" idealen en hij kreeg daarvoor de steun van dezelfde predikanten, die hij later in concentratiekampen deed opsluiten. Behoudens een klein deel van de opgeschikte mensheid, trok de wereld zich bitter weinig aan van wat er in het Derde Rijk geschiedde. Dat heette toen nog een „interne aangelegenheid" van een bevriende mogendheid waarin men zich vooral niet te mengen had. Nu geloven wij hem niet meer, als hij spreekt van een „heilige" oorlog tegen de Goddeloze Russen, omdat dit zo in onze kraam te pas komt. Maar in werkelijkheid zijn Hitlers idealen nog even „heilig" als zij in 1933 waren en is de Rus nog even Goddeloos als in de dagen, waarin wij op zijn ondergang hoopten.

De wereld van 1942 heeft echter andere zorgen. Wij roepen om God, omdat wij immers het goed recht aan onze zijde hebben. O, neen, wij bidden niet om de vernietiging van millioenen mensenlevens! Verre van dat. Het gaat niet meer om de overwinning van de ene legermacht op de andere. Tegen een dergelijke gedachtengang zou immers ons zuiver godsdienstig gemoed in opstand komen, niet waar? Neen, wij strijden toch voor hogere idealen. Voor de menselijke vrijheid, voor de hogere beginselen der naastenliefde, voor...... gerechtigheid. En die gerechtigheid staat in onze vaan geschreven met gulden letters. Daarom slaan wij zonder blozen onze blikken op tot den Heer der Wereld, Schepper van Hemel en Aarde.

En zo bestaat onze oorlogsvoering voor een deel uit schone redevoeringen, waarin wij nimmer verzuimen God als getuige te roepen voor ons goed recht......

O bittere ironie! Och, wat een ijdele gedachten! Ook ons, de kampioenen voor de gerechtigheid, heeft het wapengekletter stompzinnig gemaakt. Want denken wij even na:

Op grond van welke deugden menen wij eigenlijk Gods Hulp waardig te zijn? Omdat wij God huldigen in onze bedehuizen met schoon psalmgezang? Omdat wij Zijn Heilige Naam overal gebruiken, waar het ons gepast lijkt?

Laat dat alles ons toch niet méér van de wijs brengen, dan wij reeds zijn. Ook Hitler heeft gebeden en misschien doet hij dit stillekens nog. Dat zegt ons immers niets. Merkt de Talmud niet nuchter op, dat zelfs een dief, die op het punt staat in te breken, God om hulp vraagt?

De samenstelling van onze Joodse gebedsliturgie is eenvoudig, doch schoon. In ons dagelijks ochtendgebed richten wij ons tot den Heer met de inleiding: **„Niet om onze deugden zenden wij onze smekingen tot U op, doch uitsluitend vanwege Uw grote barmhartigheid."**

En dit is ook de enige grond, waarop wij Goddelijke bijstand kunnen verwachten. Want nog steeds zijn wij ziende blind en is het woord, dat onze lippen ontvliedt een verdraaiing van de werkelijkheid. Nog steeds dolen duizenden onschuldige oorlogsslachtoffers door de wereld — de wereld die zo ruim en rijk is — zonder een bescheiden rustplaatsje te kunnen vinden; nog steeds houdt men uit „zelfbehoud" de poorten gesloten voor hen, die in wanhoop aankloppen. En nog steeds heeft ons onvolprezen menselijk verstand niet ontdekt, dat het opsluiten en ruïneren van Hitler-slachtoffers, die een „vijandelijk" paspoort hebben, een methode is, die alleen den Goddelozen past.

Laat ons Gods Naam daarom niet ijdel uitspreken, als wij de mond vol van gerechtigheid hebben. Bidden wij God eenvoudig: **„Geef ons toch verstand en oordeel."** Amen!